

6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Sąd powinien przyznać GS Group wszelką obniżkę grzywny nałożonej w zaskarżonej decyzji, która to obniżka mogłaby zostać przyznana Prysmian.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2014 r. – Volkswagen przeciwko OHIM (CHOICE)

(Sprawa T-431/14)

(2014/C 282/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat U. Sander)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie R 2019/2013-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „CHOICE” dla towarów i usług z klas 12, 28, 35 i 37 – zgłoszenie nr 11 769 163.

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2014 r. – Arbuzov przeciwko Radzie

(Sprawa T-434/14)

(2014/C 282/56)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Sergej Arbuzov (Kijów, Ukraina) (przedstawiciele: M. Machytková i P. Radošovský, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 66, s. 26) i decyzji wykonawczej Rady 2014/216/WPZiB z dnia 14 kwietnia 2014 r. wykonującej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 111, s. 91) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego; oraz
- obciążenie Rady jej własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady domniemania niewinności, prawa do rzetelnego procesu oraz prawa do obrony
  - W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi między innymi, że na mocy decyzji wykonującej Rady 2014/216/WPZiB jego nazwisko zostało umieszczone w wykazie zawartym w załączniku do decyzji Rady 2014/119/WPZiB zanim wszczęto śledztwo w sprawie zarzucanej mu działalności przestępczej na Ukrainie.
  - Skarżący następnie stwierdza, że naruszono przysługujące mu prawo do rzetelnego procesu ze względu na naruszenie prawnej zasady domniemania niewinności. Ponadto skarżący podnosi, że Rada nie poinformowała go o umieszczeniu jego nazwiska w wykazie ani o powodach przyjęcia wobec niego środków ograniczających. Nie umożliwiła mu też zapoznania się z tymi faktami w rozsądnym terminie po przyjęciu wspomnianych środków. Wreszcie, skarżący twierdzi, że nie mógł skutecznie przedstawić swego stanowiska na temat zaskarżonej decyzji, ani skorzystać z prawa do obrony bezpośrednio po jej wydaniu.
2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy przez Radę
  - Skarżący powołuje się na braki formalne przyjętego przez Radę zaskarżonego środka. Zdaniem skarżącego sformułowane w kategoriach prawa karnego uzasadnienie przyjęcia środków jest niewystarczające i wyraźnie nie zawiera rzeczywistych powodów politycznych – podanych jedynie w preambule do środków w sposób ogólny – ani powodów dotyczących zarzucanego naruszenia praw człowieka. Skarżący następnie podnosi, że Rada nadużyła władzy, ponieważ oficjalnie podane uzasadnienie przyjęcia środków nie jest objęte zakresem, w którym Rada jest uprawniona do przyjmowania takich środków.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa własności
  - Skarżący twierdzi w tym zakresie, że sankcja jest nieproporcjonalna i prowadzi do naruszenia gwarancji ustanowionych przez prawo międzynarodowe w zakresie ochrony prawa własności.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do integralności osoby oraz do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, a także naruszenia zasady niedyskryminacji
  - W tym zakresie skarżący podnosi, że przyjęty środek stanowi akt naruszający prawo do integralności osoby oraz jego sferę rodzinną i prywatną.
  - Według skarżącego doszło do naruszenia jego reputacji i godności w wyniku tego, że w podważonej decyzji i w decyzji wykonującej został on de facto oskarżony przez Radę o przesyłanie ukraińskich środków publicznych zagranicę oraz o naruszenie praw człowieka, chociaż żadne z tych przestępstw nigdy nie zostało skarżącemu udowodnione, a w momencie umieszczenia jego nazwiska w wykazie nie było nawet prowadzone przeciwko niemu żadne śledztwo w sprawie popełnienia takich przestępstw.
  - Ponadto skarżący twierdzi, że przyjęty przez Radę środek jest dyskryminujący, ponieważ nazwisko skarżącego zostało umieszczone w wykazie bez żadnego rzeczywistego powodu, natomiast wykaz nie zawiera nazwisk osób, które powinny być w nim umieszczone ze względu na ich działalność przeciwko interesom państwa ukraińskiego.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2014 r. – Zjednoczone Królestwo przeciwko Komisji

(Sprawa T-437/14)

(2014/C 282/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Wakefield, Barrister, i M. Holt, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska